

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Maximiliani Sandaei E Societate Iesv Doctoris
Theologi Architectvra Christiana**

Sandaeus, Maximilianus

Coloniæ Agrippinæ, 1653

3. Vectus Ferratus. Consuetudo popularis violandi leiunium
Quadragesimale Ecclesiasticum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46065](#)

tolli, sic nec consuetudine, quæ mera est corruptela, si Legi diuinæ aduersetur. Iam verò legi diuinæ aduersatur, & eadem prohibetur Ebrietas, de quâ agimus quam nullus consuetudo ita afficiet, ut peccatum non sit. & æterni hominem non priuet beatitudine. Quoniam, Cælum & Terra transibunt: Verba autem Dei non præteribunt.

TERTIO. In confessio est, consuetudinem esse debitur rationabilem, ac naturæ consentaneam: qualis non est abominanda Ebriosorum. Idem iudicium esto de toto alijs peruersis, & exitialibus consuetudinibus: liberissimus alterius famam denigrandi: sacrati Ordinis viris, ac Religiosis mendaciter crimina imponendi: aduersarium ad singulare certamen prouocandi, duellandi, &, si soferat, instar canis contrucidandi.

ARTICVLVS III.

VECTIS FERRATVS.

Consuetudo popularis violandi ieunium Quadragesimale Ecclesiasticum.

Hoc vtuntur pluriimi ad transportandum à se Legi Martis Ecclesiæ de abstinentiâ à carnibus, & ieuno quadraginta diali. De quo monendisunt, qui obligantur, antequam primis diebus illam violent. Attende.

IEIVNIVM *Quadragesimale* initium sumit ab hora duo decimâ noctis, quæ consequitur diem Martis huius hebdomadæ. Itaque qui tunc, & post illam, ea nocte carnis vesceretur, violaret *Quadragesimam* huius anni, quoad abstinentiam à carnibus. qui comederet pisces vel alia esculenta sumeret, violaret *Ieunium quadragesimale*, quoad præscriptum vnicę refectionis certo tempore.

pore sumendæ. At, Consuetudo est, inquis, vt die Mar-
tis, quippe, vltimo Bacchanalium, accumbamus vesperi
post septimam, tum producamus cœnam in adultam
noctem, deinde, ludamus, saltamus, tripudiemus:
mox iterum accumbamus, edamus, bibamus, nec ante
quartam matutinam recedamus. Quo modo enim
ilioquin, eo anno nos celebrasse Bacchanalia recorda-
emur? An non excusat nos bone Pater, tam bona con-
suetudo? Consuetudo illa est diabolica, non ab alio in-
troduceda, quam à laruato aliquo Cacodæmon, cum
moliretur Vectem conficere, & suis tradere, ut Legem
ab Ecclestâ latam euerteret.

II. PRÆTEREA. Si quæras à patre familias, ciue ho-
nesto: quo peruenere carnes, quos vltimo Bacchanaliū
die coexisti: fortasse dicet, tantum superfuit, vt pro die
Mercurij & Louis & sequenti satis fuerit, ac parumper
pro die prima Dominica: tunc absumpsimus analiecta.
Quomodo? qua conscientia? hoc est violare Ieiunium
quadragesimale. Pater mi. Consuetudo ita habet, vt
paralipomena Bacchanalium aut usq; primis illis die-
bus Quadragesimæ absque vlo scrupulo. Pessima est
Consuetudo, irrationalis Consuetudo, nullibi à Præ-
lates Ecclesiæ approbata Consuetudo. Vectis Diaboli,
non Christi. Sic in fraudem Quadragesimæ potuisses
vltimo die Bacchanalium assare integrum bouem, far-
cum gallinis, perdicibus, porcellis, & altilibus, vt sit
Francofurti ad Mœnum in coronatione electi Impera-
toris, sicque tota Quadragesima comedere ex Baccha-
nalium reliquijs. Non animaduertitis astum Cacodæ-
monis? At, vbi relinquimus carnes coctas? melius est, vt
nosq; vescamur, quam vt projiciamus ante poicos, vel
sepeliamus in simeto. Ergo desunt hospitales ægrorum
domus, nosocomia, valetudinaria? eò essent mittenda

Bacchanalium illa lipsana. Desunt-ne pauperes, qui ad fôres expestant, donec deferantur mîcæ de mensis dominorum suorum. At, quo titulo, quoue iure pauperes comedunt primis Quadragesimæ diebus carnes & pingua, quæ diuitibus superfuerunt? Respondetur: Moralis Theologîæ Magistris, titulo necessitatis, si non habeant aliud quiequam quo vescantur. Deinde, titulo maternæ benignitatis & indulgentiæ, qua Ecclesia, non nouerca, sed amantissima mater fertur in pauperes, ut sibi carissimos filios. Denique, iure præscriptionis legitimæ, quam Prælati, & conscientiarum Præsides non reprobant. Quæ tametsi vera sint; non ambigo tamen esse pauperes studiosos, qui tam generosi sint animi, ut licet dentur carnium patinæ, dignetur ijs vesci. Quod ego omnibus suadeo. Si enim alijs diebus pisculentis carnis abstinenterent, ea deberent esse magnanimitate, ut propter tres, quatuor, ue dies, nollent de se dici, quod non obseruassent totam Quadragesimam.

III. AD E. Si quæram ab adolescenti, alioquin minimè malo, post antiquam Quadragesimæ dies euolutos. Adolescentis, comedisti oua diebus proximè superiorebus? ita, Pater: ille optimus est noster cibus, nam nequa offa habet, ut carnes, nec spinas, ut pisces. Benè dicas, hoc volebam. Hæbuisti-ne tu facultatem comedendi Quadragesima? nam in ea cum carnis Ecclesi prohibet oua. Hæbui equidem, Pater. Quisnam dedidit? Consuetudo. En Vectem Diaboli? Erratis Adolescentes. Non est eius rei ubique consuetudo legitima: alicubi est generalis licentia, Coloniæ nec est hæc licentia, nec illa Consuetudo. Sunt-ne tam seueri Colonienses? non sunt tam seueri, quam obseruantes Canonum Ecclesiasticorum. Quare, si usum ouorum putat esse necessarium,

in sua domo paterfamilias, debet petere facultatem à suo Parocho, pro se, suisque domesticis: adolescentes autem Scholares à suis Confessarijs, qui ab Antistite Ordinario delegatam sibi exercent. Quare monendi sunt Academicū litterarum studiosi, vt initio Quadragesimæ quilibet suo se listat Confessario, & ab eo potestatem sibi fieri postulet.

IV. DENIQUE. Accidit aliquandū, vt quæratur à viro Catholico familiæ curatore industrio: quomodo obseruatur à te tuisque Ieiunium quadragesimale. Bene, vt reor, responderet: nam ter omnino in hebdomade jejunamus, Lunæ, Mercurij, Veneris, & nonnunquam addimus diem Sabbati. Quomodo bone viri ergo non quotidie colitis ieiunium in Quadragesima? Non, Pater. Vnde hoc indultum? A consuetudine: sic enim paſſim sine scrupulo iejunant hic ciues nostri, viri optimi. Quod adeo vulgatum est, vt quidam existimarint, per Consuetudinem in quibusdam Germaniæ locis introductum esse, vt ter in hebdomade per Quadragesimam, ſæcularibus iejunare ſufficiat. (a) Sed errare illos reor: nullibi ſanè apud Catholicos, certè Coloniæ non est legitimè introductum consuetudine, nec præscriptum tale quid. Et quidem eſſet ea consuetudo irrationalis, nec Prælati Ecclesiæ in illam conſentirent: quippe, quæ contra tam Sanctum & Apostolicum, omnibus ſeculis ac nationibus apud Christianos celebratum ieiuniū quadragesimalis institutum vergit. Quod ſi tamen quipiam probabilem aliquam cauſam adferat, cur non omnibus hebdomadis diebus iejunare poſſit, cum cofacilius dispensare conuenit in frigidis istis Regionibus, quam alibi. Recordor etiam Privilegij à Pio IV. Pontifice Max. anno M.D.LXII. Societate Iesu conceſſi,

Tr 4

ad

(a) vide Layman lib. 4. tract. 8. cap. 3.

ad dispensandum cum ijs, qui in partibus Septentrionalibus ad iejunandum totâ Quadragesima adduci non possunt: ut videlicet aliquoties in hebdomade qualibet iejunare sufficiat.

ITA QUE si diebus istis hilariūm instiger vos falsitatis Architectus Cacodæmon ad intemperantiam, ad luxuriam, ad impuritatem improbitatemque, quasi in Diuina Bacchanalium tempore, ut non vigeat apud omnes, ita nullos obliget, quod consuetudine abrogata sit. Si in Quadragesima suggerat: liberè comedas quidlibet, & quandocumque collibitum fuerit; consuetudinis id est Germanicæ, Responde audacter, calidè, & sine peccato, iracundè: Architecte malorum omnium Diabole, sit tibi tuus ille Vectis in damnationem. Consuetudinem omnem detestamur, qua Verbum Dei impetratur. Sis maledictus in æternum, qui euertere conaris Verbum Domini, quod manet in æternum. Sit benedictum Nomen Domini in æternum, quia est Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, qui viuit & regnat in æternum. AMEN.

S E R M O X V.

VECTIS CHRISTI.

Vsus legitimus Verbi DEI.

VECTIS DIABOLI.

Abusus Verbi DEI.

Scriptum